«رسالت» واکاوی می‌کند

دردسر آپارتمان‌نشینی

گروه اجتماعی

خانه صرفا مکانی برای سکونت و آرمیدن نیست. خانه تنها سرپناه نیست و کارکردِ آن هم محدود به محافظت در برابر سرما و گرما نیست، بلکه چارچوبی است برای حفظِ تشخص و فضایی به نسبت خصوصی برای زندگی. این درحالی است که با افزایش جمعیت آپارتمان‌نشین، دیگرواژه خانه اختیاری و حریم خصوصی برای اعضای یک آپارتمان که ضخامت دیوارهای مسکونی‌شان کم است و در مجاورت هم هستند، هیچ معنایی ندارد. از سوی دیگر اغلب آپارتمان‌نشینان، با شرایط سکونت در این محیط سازگاری ندارند و اجبار در پذیرش این نوع سکونت، مغایر با فرهنگ و نگرش جامعه سنتی و ناآشنا به قوانین و فرهنگ آپارتمان‌نشینی، این محیط را به فضایی تنش‌زا تبدیل کرده است.

نتایج سرشماری و پژوهش‌ها نشان می‌دهد، ۸۶ درصد مردم تهران در آپارتمان‌های چهار طبقه به بالا زندگی می‌کنند که به صورت پرتعداد و فشرده در یک زمین واحد ساخته شده‌اند، حال اینکه خانه‌های تک‌واحدی غالبا از یک محیط بازمانند حیاط تشکیل شده و مشتمل بر محلی بسته است که امروزه به علت افزایش جمعیت کمتر شاهد چنین خانه‌هایی هستیم، به ویژه در شهرهای بزرگ غالبا طولانی و پرسروصدا است که به یک پدیده آزاردهنده تبدیل شده. و با هزار زحمت تصمیم می‌گیرم هر طور شده بخوابم و به سروصداهای اطراف توجه نکنم، چون ۶ صبح باید سرکار باشم.»

این شهروند با اشاره به خانه‌های تک‌واحدی می‌گوید: «در این خانه‌ها، حریم خانواده محفوظ می‌ماند و آزادی و استقلال افراد نیز خدشه‌دار نمی‌شود چرا که منازل تک‌واحدی با فاصله از یکدیگر مجزا شده‌اند و هر قطعه از زمین به یک خانواده مشخص اختصاص پیدا می‌کند، برخلاف منازل آپارتمانی که در هر قطعه از زمین منازل زیادی احداث می‌شود. تأمین آرامش یکی دیگر از ویژگی‌های مثبت این منازل است، چون ارتباط منازل با یکدیگر اندک است و همسایه‌ها کمتر از آلودگی‌های صوتی ناشی از خانه‌های مجاور رنج می‌برند. آپارتمان برای خانواده‌های بچه‌دار ایده‌آل نیست زیرا والدین برای عدم ایجاد مزاحمت از بازی بچه‌ها در درون واحدهای مسکونی جلوگیری می‌کنند. این محدودیت کودکان را از حرکات طبیعی موردنیازشان محروم می‌کند که درنتیجه سبب به وجود آمدن رفتارهای غیراجتماعی، گوشه‌گیری و تماشای بیش از حد تلویزیون می‌شود.»

علیرضا نیز در تهران ساکن است و اعتقاد دارد بیشتر مشکلات آپارتمان‌نشینی در پایتخت مربوط به استفاده نشدن از عایق‌های صوتی و دیوارهای با ضخامت مناسب بین آپارتمان‌های همجوار است.

او از مشکل خود شمال می‌زند و می‌گوید: «اتاق نشیمن آپارتمان رو به روی ما، دیوار به دیوار اتاق خواب آپارتمان ماست. تخت خواب ما با دیوار ۲۰ سانتیمتر فاصله دارد، تلویزیون آن‌ها هم آن طرف دیوار است. روزهای تعطیل زن همسایه از صبح تا شب فیلم و سریال‌ها را با صدای بلند نگاه می‌کند. انگار در اتاق خواب ما تلویزیون نگاه می‌کنند. همسایه هم تقصیری ندارد چون نقشه کش ساختمان به این مسائل توجه نکرده و بساز و بفروش دیوار نازک و بدون عایق بین خانه‌ها انداخته است. مشکل این است که کارشهرداری‌ها، گرفتن رشوه و پارتی‌بازی شده است. نظارتی روی ساخت و ساز و نقشه‌ها ندارند.»

مشکلات مجردها

مشکلات آپارتمان‌نشینان مجرد مضاعف است. آرش ۳۲ ساله و مجرد است که در یک ساختمان شامل ۲۸ واحد مسکونی زندگی می‌کند. او در این زمینه می‌گوید: «فرهنگ عمومی خیلی بهتر از چندسال قبل شده است. اما مشکل این است که تمرین موسیقی می‌کنم و همسایه‌ها همیشه از سروصدا شکایت دارند. در جلسات ساختمان من سعی دارم به آن‌ها توضیح بدهم که این حق من است در خانه‌ام موسیقی تمرین کنم، اما آن‌ها فکر می‌کنند که موسیقی تمرین کردن من به دلیل مجرد بودن است و با آن طبیعی برخورد نمی‌کنند.»

دوجوان شاغل در یک شرکت خصوصی از جدی گرفته نشدن خود به دلیل تجرد گلایه کرده و می‌گویند: «در واحدهای شرقی ساختمان محل زندگی من، خانواده‌هایی در ۱۰ واحد زندگی می‌کنند که ما آن‌ها را نمی‌بینیم. با ۱۰ واحد غربی که نزدیک هم هستیم گاهی اوقات مشکلاتی پیش می‌آید. مثلا وقتی از سروصدای واحدهای دیگر شکایت می‌کنیم، مدیر ساختمان می‌گوید شما که مجرد هستید نباید از این حرف‌ها بزنید. می‌گوید همه‌جا از مجردها گلایه دارند که سروصدا می‌کنید ولی شما برعکس از بقیه گلایه می‌کنید که چرا سروصدا می‌کنند. فکر می‌کنند فقط خانواده حق شکایت دارد. کسی که مجرد است استراحت لازم دارد. حق دارد مثل بقیه از سروصدا شکایت کند.»

گلایه از بی‌تفاوتی‌ها

شیرین، ۵۱ ساله از بی‌تفاوتی همسایه‌ها نسبت به خودش شکایت دارد و می‌گوید: «تبریز در خانه و بلایی زندگی می‌کردیم و همسایه‌ها خیلی مهربان بودند. هرزمانی که مشکلی داشتم به من کمک می‌کردند و با چند نفر از همسایه‌ها رفت‌وآمد داشتیم. حالا که به خاطر شغل همسرم مجبور شدیم خانه خود را بفروشیم و در آپارتمانی نقلی در تهران زندگی کنیم، شرایط فرق کرده. اینجا مردم دوست ندارند با هم رفت‌وآمد کنند. اگر یک ماه از خانه بیرون نرویم کسی نمی‌آید بپرسد زنده هستیم یا نه. گاهی نوه‌هایم از تبریز به تهران می‌آیند و صدای روابط زناشویی واحدهای کناری، در واحد ما شنیده می‌شود و کلی از این بابت خجالت می‌کشم، انگار در آپارتمان‌ها چیزی به نام حریم خصوصی و چهاردیواری وجود ندارد.»

بهداشت عمومی، بهداشت روانی

زندگی جمعی سبب می‌شود که قسمتی از مسائل بهداشتی و خصوصی افراد و خانواده‌ها، ابعاد جمعی و گروهی به خود بگیرد. به طور مثال اینکه شخصی تشخیص بدهد زباله‌های خود را هر دو روز یک بار از خانه خارج کند یا به صورت روزانه، مسئله‌ای شخصی است، اما چگونگی انتقال این زباله‌ها در محیط عمومی ساختمان‌ها یک مسئله فردی نیست.

یک خانم اهل اصفهان در این زمینه می‌گوید: «ساختمان ما چهار واحد دارد. همسایه‌ها قبول نمی‌کنند که کسی برای تمیز کردن راه‌پله‌ها بیاید و می‌گویند هرکس جلوی خانه خودش و راه‌پله را تمیز کند. بعضی وقت‌ها یک نفر کیسه زباله‌اش پاره است و آبش می‌چکد روی پله‌ها. پشه و مگس جمع می‌شود و باعث مریضی است.»

یک کارمند بانک در تهران که ساکن ساختمان ۲۲ واحدی است و دو واحد را نیز اجاره داده، می‌گوید: «در ساختمانی مثل ساختمان ما که تعداد واحدها زیاد است، در هر دوره‌ای یک یا دو واحد مشکل‌دار داشته‌ایم. اگر قرار باشد هر ۲۲ واحد زباله‌های خود را جلوی در بگذارند پیاده‌رو سته می‌شود. با اینکه مدیریت ساختمان بارها در جلسات تذکر می‌دهد بازهم بعضی واحدها رعایت نمی‌کنند. این مسائل به شکلی است که اگر کسی نخواهد رعایت کند، دیگران کاری از دستشان ساخته نیست. قانونی در زمینه آپارتمان‌نشینی وجود ندارد که بتوان شکایت کرد. با وجود اینکه سرهر کوچه‌ای یک سطل زباله مکانیزه قرار گرفته اما شهروندان به خود زحمت نمی‌دهند که زباله‌هایشان را تا سر کوچه ببرند و آن‌ها را هر ساعتی که مایل هستند دم درب آپارتمان رها می‌کنند. ضمن اینکه برخی از ساکنین حین خروج زباله‌ها از منزل به سالم بودن نایلون آن توجه نکرده و اکثر مواقع آب زباله‌ها از پاگرد‌های نایلون روی زمین می‌ریزد و پله‌های آپارتمان با حالت زشتی آلوده می‌شود و بوی نامطبوعی آپارتمان را پر می‌کند.»

او رعایت نکردن مسائل بهداشتی در آپارتمان‌ها را باعث مشکل پیدا کردن همه ساکنان یک ساختمان می‌داند و در تایید نظر خودش مثالی می‌آورد: «در ساختمان ما همسایه‌ها برای سمپاشی سراسری توافق و هزینه کردند. ما دو سال سوسک نداشتیم تا اینکه یک مستأجر جدید به ساختمان اضافه شد و حالا از طریق اسباب‌هایش یا طریقی دیگر، دوباره در ساختمان سوسک پیدا شده. چندین بار همسایه‌ها مراجعه کردند و تذکر دادند که بهداشت را رعایت کند، اما گوشش بدهکار نیست و به خاطر همان تذکرها می‌گوید سهم‌اش از سمپاشی جدید را نمی‌دهد.»

یک خانم اهل مشهد نیز به مسئله استفاده از توتون و تنباکو در آپارتمان‌ها اشاره و می‌گوید: «آپارتمان ما طبقه سوم است. از راه‌پله‌ها بوی سیگار و قلیان بالا می‌آید. طبقه اول مدام قلیان می‌کشند. هربار که در آپارتمان باز و بسته می‌شود خانه بوی قلیان می‌گیرد. متأسفانه همسایه‌ها نه تنها در فضای بسته آپارتمان سیگار می‌کشند بلکه فیلترسیگار خود را در راهروهای آپارتمان می‌اندازند و ذره‌ای توجه نمی‌کنند که سایر همسایه‌ها هم ناچارند دود سیگار آن‌ها را تحمل کنند و دم نزنند.»

زندگی جمعی و فرهنگ‌های متفاوت

در سال‌های اخیر با بدشدن وضعیت اقتصادی و افزایش ناگهانی قیمت کرایه خانه، مستأجرانی با نگرش‌ها و فرهنگ‌های متفاوت مجبور به جمع شدن در یک محله شده‌اند. یک خانم ۴۵ ساله که سه سال قبل با همسر و دو فرزند خود مجبور به تغییر محل زندگی از مرکز شهر به یکی از محلات جنوب تهران شده است می‌گوید: «می‌دانید اصلاً به فرهنگ ما نمی‌خورند. ساکنان این آپارتمان مدام با هم دعوا می‌کنند و پسر بزرگ در خانه دارند. فحش‌های خیلی بد می‌دهند. من به همسرم نمی‌گویم. حساس است روی این مسائل. می‌ترسم برود با آن‌ها درگیر شود ولی ما عذاب می‌کشیم از این وضعیت.»

شهروندی ۵۴ ساله از مشرف بودن پنجره آپارتمان‌ها به یکدیگر گلایه دارد و می‌گوید: «روزی که اینجا را کرایه می‌کردیم متوجه نشدم همسایه روبه‌رویی پسر بزرگ دارد. در تابستان و گرما نمی‌توانیم پنجره را باز کنیم. مجبوریم از صبح تا شب کولر روشن باشد. پول برق برای مازیاد می‌آید.» یک نوع اهل اراک، بزرگ‌ترین مشکل آپارتمان‌نشینی را اختلاف فرهنگی بین ساکنان یک ساختمان می‌داند. او می‌گوید: «یک زن و شوهر در ساختمان ما زندگی می‌کنند که ۴۰ سال در خانه مستقل زندگی کرده‌اند و چه همایشان به بهانه قدیمی شدن خانه قبلی برای آن‌ها آپارتمان خریده‌اند و زمین خانه آن‌ها را برای خودشان ساخته‌اند. این آقا عادت دارد غروب‌ها با زیرپوش و شلوارک جلوی در ساختمان می‌ایستد و کلاً با زیرپوش در ساختمان رفت‌وآمد می‌کند. خوب این جلوی افراد دیگر ساختمان و مهمان‌ها در ست نیست. خودش هم این احساس را ندارد که چنین کاری بد است.»

هزینه‌های مشترک و سلیقه‌های غیرمشترک

از دیگر مشکلات رایج زندگی آپارتمان‌نشینی هزینه‌های مشترک قبض‌های برق، گاز و آب در ساختمان‌هایی است که کنتورهای مجزا برای آپارتمان‌ها در نظر گرفته نشده است.

یک شهروند گرگانی که طی مدت ۲ سال آپارتمان‌نشینی در چند شهر، چهار مرتبه به عنوان مدیر ساختمان مسئولیت محاسبه هزینه‌ها را بر عهده داشته است بیان می‌کند: «یکی می‌گوید وقتی ساکنان یک آپارتمان مسافرت هستند باید هزینه‌ها به ازای تعداد روزهایی که نیستند کم شود. یکی می‌گوید وقتی یکی مهمان زیاد دارد باید پول آب و برق بیشتر بدهد. یک نفر می‌گوید باید پول گاز تقسیم بر تعداد واحدها شود، ولی یک نفر دیگر می‌گوید باید تقسیم بر تعداد نفرات شود. هر شیوه‌ای انتخاب شود، چند نفر شاکی دارد.» یک شهروند اهل ساری می‌گوید که در زمستان گذشته بر سر محاسبه مبلغ گاز بین ساکنان ساختمان آن‌ها درگیری به وجود آمده است. او می‌گوید: «در جلسه ساختمان قرار گذاشتیم به دلیل مصرف بالای شومینه، ساکنین شومینه روشن نکنند. بعضی از واحدها استفاده کردند و بقیه متوجه شدند. این دزدی از جیب بقیه است. شومینه سه، چهار برابر بخاری معمولی گاز مصرف می‌کند. در واقع باید آن‌ها سه، چهار برابر پول گاز بدهند ولی ندادند. بقیه ساکنان روی لجبازی با آن‌ها شومینه‌ها را روشن کردند و پول گاز به خاطر محاسبه پلکانی، خیلی زیاد آمد.

عباس یک شهروند تهرانی است. او که مدت‌هاست در یک آپارتمان ۶۰ متری اجاره‌ای زندگی می‌کند در این باره می‌گوید: «آپارتمان در حکم یک خانه است که مالکیت آن در انحصار چندین نفر است چون همه افراد یک آپارتمان با یک کلید در را باز می‌کنند و وارد می‌شوند اما آیا به راستی فرهنگ آپارتمان‌نشینی در کشور ما جاافتاده و آیا قوانین آپارتمان‌نشینی رعایت می‌شود؟»

او در پاسخ به سؤال خود می‌گوید: «متأسفانه علی‌رغم گسترش آپارتمان‌نشینی در اکثر شهرهای کشور فرهنگ آپارتمان‌نشینی در ایران آن‌چنان که باید و شاید جانیفتاده و هنوز مردم حق همسایه‌ها را به درستی ادا نمی‌کنند. با توجه به زندگی‌های ماشینی، این روزها اکثر افرادی که در یک آپارتمان زندگی می‌کنند همدیگر را نمی‌شناسند و همان طور که گفتم آپارتمان، خانه بزرگی است که مالکیت آن در انحصار چندین خانواده است لذا در این خانه بزرگ که اعضایش همدیگر را نمی‌شناسند مسائلی چون سرقت زیاد پیش می‌آید چراکه هرکس وارد آپارتمان شود همسایه‌ها تصور می‌کنند که شاید مهمان همسایه دیگر باشد یا شاید هم عضوی از اعضای خانواده آن‌ها! و همین ناآشنایی‌ها در ایجاد مسائلی چون سرقت در آپارتمان‌ها تأثیرگذار خواهد بود.»

کلافه از دعوای همسایه‌ها

مینا شهروند دیگری از اردبیل است که زندگی در آپارتمان را دوست ندارد و در این زمینه می‌گوید: «ما هم مثل اکثر مردم آپارتمان‌نشین هستیم اما ای کاش آن قدر توانایی مالی داشتیم که در یک خانه تک‌واحدی زندگی می‌کردیم، حتی یک خانه ۴۰ متری. دخترم سال گذشته کنکور داد و من و پدرش تمام شرایط را برای درس خواندن او مهیا کردیم اما متأسفانه همسایه‌های محترم تمام زحمات ما را به باد دادند. در طبقه بالای ما زوج جوانی زندگی می‌کردند که چند ماه بیشتر از ازدواجشان نگذشته بود. اما متأسفانه باهم تفاهم نداشتند و هرشب شاهد دعوا و کتک‌کاری شدید آن‌ها بودیم و سروصدای این دعوا به قدری آزاردهنده بود که گویا در خانه ما دعوا شده. صدای شکستن ظروف یکی پس از دیگری و پرتاب وسایل به سمت در و دیوار ما را کلافه کرد اما کاری از دستمان برنمی‌آمد. وقتی سروصدای دعوای آن‌ها بلند می‌شد، دخترم کلافه و عصبی می‌شد. حتی در گوش‌هایش پنبه می‌گذاشت اما بی‌فایده بود، چون وقتی آن‌ها در طبقه بالا دعوا می‌کردند سقف خانه ما به لرزش درمی‌آمد. در نزدیکی منزل ما هم کتابخانه‌ای نیست که دخترم برای درس خواندن در آنجا ثبت نام کند و به ناچار این وضعیت را تحمل کرد و نتیجه کنکورش هم اصلا مطلوب نبود.»

رسیدگی دادگاه‌های عمومی و شوراهای حل اختلاف به مشکلات آپارتمان‌نشینی

ابراز گلایه‌مندی آپارتمان‌نشینان در حالی است که حمیدرضا محمدی، مدرس دانشگاه و حقوقدان در این باره معتقد است: قوانین کم و بی‌اطلاعی مردم از این قوانین اختلافات زیادی را بین همسایگان به وجود آورده است و گاه‌ا وقتی پرونده‌های اختلافی را بررسی می‌کنیم با عناوینی برخورد داریم که بسیار کوچک هستند؛ به عنوان مثال دو همسایه فقط به خاطر قرار دادن جای کفشی یا یک گلدان در راهرو با یکدیگر به اختلاف خورده‌اند! این مدرس دانشگاه که در یک برنامه رادیویی صحبت کرده، بابیان اینکه تا قبل از سال ۱۳۴۳ قانونی در رابطه با آپارتمان‌ها وجود نداشت، می‌گوید: تا آن زمان اساسا مسئله آپارتمان‌نشینی خیلی ظهور و بروز نکرده بود و بیشتر مردم در خانه‌های تک‌واحدی زیست می‌کردند. اما امروز خانواده‌ها در واحدهای کوچک آپارتمانی با یکدیگر زندگی می‌کنند. این مسئله ممکن است عامل بروز اختلافاتی شود و در نتیجه قانون برای رفع این اختلافات احتمالی قوانینی را در رابطه با آپارتمان‌نشینی وضع کرده است. قانون آپارتمان‌نشینی از سال ۱۳۴۲ تا کنون بارها اصلاح شده است، آخرین اصلاح قانون آپارتمان‌نشینی مربوط به سال ۱۳۷۶ است و هم اکنون نیز در حال اصلاح و تغییراتی در این قانون هستیم که البته هنوز مصوب نشده است. این حقوقدان، حجم قوانین و مقررات مربوط به آپارتمان‌نشینی را بسیار کم عنوان و بیان می‌کند: با وجود آنکه قوانین مربوط به این حوزه چند صفحه بیشتر نیست اما بیشتر مردم در این زمینه بی‌اطلاع‌اند و در نتیجه اختلافات زیادی بین همسایگان یک ساختمان دیده می‌شود. از سوی دیگر قوانین نیز به‌روزرسانی نشده‌اند و به همین جهت از نظر قانونی هم دچار مشکل هستیم. او درباره اینکه آیا مرجع خاصی برای رسیدگی به اختلافات آپارتمان‌نشینی وجود دارد یا خیر، اظهار می‌کند: دادگاه خاص ویژه برای رسیدگی به این اختلافات وجود ندارد و دادگاه‌های عمومی و شوراهای حل اختلاف به مشکلات آپارتمان‌نشینی رسیدگی می‌کنند.

برگ سبز خودرو سواری پژو روآ مدل ۱۳۸۷ به شماره انتظامی ۳۸۶ل۷۱ ایران ۱۷ به شماره موتور ۱۱۶۸۷۰۴۰۲۲۳ به شماره شاسی NAABT1AAX1H۰۲۳۷۱۸ به مالکیت مهسا حیدرزاده مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز یراید مدل ۱۳۸۸ پلاک ۱۱ص۷۵ ایران ۸۷ موتور ۱۲۴۸۸۰۳۹۲۱۹ و شاسی NAAN۰1CA۰9E8324۵۳ متعلق به رضا نصیری مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز کارت ماشین و سند کمپانی خودروی یراید مدل ۷۸ به شماره پلاک ۳۹۸ل۶۱ ایران ۲۱ به شماره موتور ۰۰۱۲۸۶۶۳ به شماره شاسی ۱۴۱۲۲۷۸۶۰۶۴۱ متعلق به علی نیک خواه بهرامی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

اصل برگ سبز خودروی سواری سایتا اس ام تی مدل ۱۴۰۲ به رنگ سفید به شماره موتور M۱۵/۹۹۵۷۱۴۸ به شماره شاسی NAS۸۵۱۱۰۰P۵۸۲۳۰۹۱ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند و فاکتور فروش و سند مالکیت (برگ سبز) خودروی سواری سیتروئن زانتیا SX به رنگ سفید روغنی مدل ۱۳۸۹ به نام امیرحسین محمودی زه به شماره انتظامی ۸۵۴ه۶۴ ایران ۹۳ به شماره موتور ۱۴۴۴۳ شماره شاسی ۱۵۱۲۲۸۹۱۹۱۰۲۸ به علت سهل انگاری مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند مالکیت (برگ سبز) خودروی وانت تویوتا ۲۰۰۰ به رنگ سبز معمولی مدل ۱۹۸۳ به نام کریم بخش درازهی به شماره انتظامی ۲۴۳ج۲۴ ایران ۶۵ به شماره موتور ۲۷۳۴۶۹۳۲ به شماره شاسی ۰۵۴۶۶۱ به علت سهل انگاری مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

کارت پلاک خودروی سواری پژو ۵ PARS TU به رنگ سفید روغنی مدل ۱۳۹۹ به نام محمد سلاحی به شماره انتظامی ۹۴۹ه۳۲ ایران ۹۵ به شماره موتور ۱۳۴B۰۱۷۷۹۶۴۲ و شاسی NAAN۱1FE۰1LK۰۲۰۸۷۲ به علت سهل انگاری مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

کارت پلاک خودروی کامیونت ون زامیاد Z۲۴Ni به رنگ آبی روغنی مدل ۱۳۹۸ به نام محمد سلاحی به شماره انتظامی ۳۵ل۷۷۸ ایران ۹۵ به شماره موتور Z۲۴E۸۴۶۲۵A۰ به شماره شاسی NAZPL۱۴۰TL۰۵۸۲۵۲۱ به علت سهل انگاری مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

مدرک دانشگاهی اینجانب عرفان ثالث فرین با کد ملی ۳۶۱۱۴۲۲۴۲۸ فرزند محمد متولد ۱۳۷۹ وروی سال ۱۳۹۷ فارغ التحصیل سال ۱۴۰۱ از دانشگاه ملی سیستان و بلوچستان رشته علوم تربیتی گرایش مدیریت مقطع کارشناسی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز موتورسیکلت TVSROCKZ به رنگ سفید مدل ۱۴۰۰ به شماره موتور OHMFMJ۰۰۸۹۰۰ به شماره شاسی N۱۴TMRMEBM۱A۶۱۶۷۲ به شماره انتظامی ۹۱۳۲۲ ایران ۸۲۳ به نام جاسم دریاکار مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز موتورسیکلت GALAXJ CL۱۵۰ به رنگ متالیک مدل ۱۴۰۱ به شماره موتور O۱۴۹N۱۵۰۰۴۷۸۶ به شماره شاسی N۱۵RHGGKLN۱N۱۰۵۹۸ به شماره انتظامی ۹۴۳۱-ایران ۸۲۳ به نام نجیب الله دامنی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز خودروی سواری سمند LX XU۷ مدل ۱۳۹۴ به رنگ سفید به شماره موتور ۱۲۴K۰۷۰۸۸۰۶ به شماره شاسی NAAC۴۱CE۱FF۰۰E۴۱۵ به شماره انتظامی ۲۸۷ب۳۱ ایران ۸۵ به نام بلقیس باهوشی بایان مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز خودرو پژو ۲۰۶ سواری مدل ۱۳۸۲ به شماره پلاک ایران ۷۲- ۹۹۷ب۸۱ و شماره موتور ۱۰FSF۹۴۳۵۸۸۶۶ به شماره شاسی ۰۰۸۲۲۱۱۶۳۹۸ به نام سید جلال حسینی امینی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند مالکیت (برگ سبز) - سند کمپانی خودرو کامیونت - ون رنگ آبی روغنی مدل ۱۳۹۸ به شماره انتظامی ایران ۶۷- ۱۱۵س۳۶ شماره موتور Z۲۴E۷۸۱۰۴۲Z شماره شاسی NAZPL۱۴۰BK۰۵۰۱۶۱۴۱ به مالکیت زهره طالبی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز پژو ۴۰۵ جی ال ایکس آی مدل ۱۳۸۳ به رنگ مشکی به شماره موتور ۱۲۴۸۳۰۱۲۹۷۸ و شماره شاسی ۸۳۰۱۵۹۵۶ به شماره پلاک ۶۵ج۳۶ ایران ۹۱ به نام معصومه جعفری حسی کندی به شماره ملی ۱۶۱۰۰۷۲۷۲ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

اصل پروانه بهره‌برداری چاه آب به شماره ۱۵۰۷۸۱/۱۳۰۱/۴۴۷ تاریخ ۱۳۹۱/۲/۱۸ به نام آقایان سعداله بختیاری، نظرعلی قربانی وراشد علی ملکی به نمایندگی موقوفه مریم بیگم شیخ‌الاسلامی و کشاورزان ذینفع مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

گواهی می شود فاکتور بلوک سیلندر به شماره ۹۶۰۰۴۷۵۸۰ به شماره موتور ۱۱۴۸۸۰۴۶۲۱۳ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

اصل شناسنامه مالکیت (برگ سبز) متعلق به خودروی وانت پیکان مدل ۱۳۸۷ به رنگ سفید روغنی و به شماره شهربانی (پلاک) ۲۹ل۳۷۲ ایران ۴۱ و به شماره موتور ۱۱۴۸۶۰۸۲۳۰۶ به نام آقای هادی رشیدی فیلی فرزند شفیع دارای شماره ملی ۴۱۹۹۸۷۲۳۳۷ به تاریخ تولد ۱۳۶۴/۲/۱۰ شناسنامه صادره از شهرستان کوهدشت مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

شناسنامه مالکیت برگ سبز موتورسیکلت هماتز CC ۱۵۰ مدل ۱۳۹۰ به شماره انتظامی ۳۷۳۱۸-۴۱۳ شماره تنه NBF۱۵۰۰۸۹۱۱۷۷۴ به شماره موتور ۱۴FFA۱-۱-۲۰۸۰۱-۲MNBF به مالکیت آ کو شاه محمدی فرزند - مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

اصل سند کمپانی و اصل شناسنامه مالکیت (برگ سبز) سواری سیستم پراید تیپ جی تی ایکس آی مدل ۱۳۸۸ به رنگ سفید روغنی به شماره شاسی S۱۴۱۲۲۸۸۴۰۷۳۱۵ به شماره موتور ۳۳۱۰۸۱۳ به شماره پلاک انتظامی ایران ۳۴- ۱۳۸و۲۷ و به نام مالک علیرضا سالاری مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند کمپانی و برگ سواری پیکان مدل ۱۸ رنگ سفید به شماره شهربانی ۸۹۲ل ۸۷ ایران ۷۵ به شماره موتور ۱۱۱۲۸۱۴۴۰۷۸ شماره شاسی ۰۰۸۱۴۴۵۲۴۱ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

مدرک کارشناسی مهندسی رشته کشاورزی به نام مهدی مسعودی به شماره ۱۲/۶۵۹۹ از دانشگاه ولیعصر رفسنجان مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

اصل سند کمپانی کامیونت - ون سیستم زامیاد تیپ Z۲۴NIBM مدل ۱۴۰۲ به رنگ آبی روغنی به شماره موتور M۱۲۴۹۲۵۸۹۸M به شماره شاسی NAZPL۱۴۰BP۰۷۰۵۹۶۲ به شماره پلاک انتظامی ایران ۲۴- ۹۹۵ب۶۱۵ به نام مالک ملکه ظهیری مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

اصل سند کمپانی و اصل شناسنامه مالکیت (برگ سبز) سواری سیستم پراید تیپ جی تی ایکس آی به رنگ سفید شیری روغنی مدل ۱۳۸۴ به شماره موتور ۱۳۳۱۷۵۶ به شماره شاسی S۱۴۱۲۲۸۶۸۰۱۷۷ به شماره پلاک انتظامی ایران ۳۴- ۲۷۴ص۹۳ و به نام مالک محمد فرهمندپور مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز خودرو سواری سیستم سایپا تیپ ۱۳۱ به رنگ نوک مدادی متالیک مدل ۱۳۹۱ به شماره پلاک انتظامی ایران ۴۶- ۷۵۶ص۳۷ شماره موتور ۴۶۱۲۷۵۰ و شماره شاسی S۱۴۱۲۲۹۱۰۹۹۹۷۲ به نام فردین صالحی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز پراید ۱۱۱ مدل ۹۵ رنگ سفید به شماره شهربانی ۸۵۳س۲۶ ایران ۷۵ به شماره موتور ۱۳۵۶۴۸۵۳۴ شماره شاسی ۵۸۷۴۱۰۲ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند کمپانی و برگ سبز پراید مدل ۸۹ به رنگ سفید به شماره شهربانی ۹۸۶س۹۷ ایران ۷۵ به شماره موتور ۳۴۲۵۳۸۵ شماره شاسی ۱۴۱۲۲۸۹۱۴۳۸۹ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز وانت پیکان تیپ ۱۶۰۰ به رنگ سفید روغنی مدل ۱۳۷۷ به شماره موتور ۱۱۵۱۷۷۰۲۷۲۱ به شماره شاسی ۷۷۹۰۲۷۸۳ شماره پلاک ۵۷- ۳۷ل۱۹۶ به نام رحمن عبدالکریمی ش ش ۱۱ محلات مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

شناسنامه (برگ سبز) متعلق به یک دستگاه خودروی کامیونت ون سیستم نیسان مدل ۱۳۸۷ به رنگ آبی روغنی به شماره پلاک ۲۸م۳۶ ایران ۹۵ به شماره موتور ۴۴۴۳۶۶ شماره شاسی ۱۵۵۴۰۵L به نام جمعه دامنی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

اصل برگ (شناسنامه) و کارت خودرو سواری سمند به شماره پلاک ۱۴ه۴۴۳ ایران ۲۴ رنگ سفید مدل ۱۴۰۲ و شماره موتور ۱۴۷H۰۲۸۰۲۸۲ به شماره شاسی NAACS۱HHFPFB۴۳۰۰۹ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز خودرو پراید وانت ۱۵۱ مدل ۱۴۰۰ به شماره پلاک ۱۲۱ج۷۲ ایران ۶۱ به شماره موتور M۱۳/۶۵۲۲۹۱۳ و شماره شاسی NAS۴۵۱۱۰۰M۴۹۴۲۵۴۶ به نام رامین عشقعلی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

اینجانب عبدالواحد کرمی فرد مالک خودروی سواری پژو تیپ ۴۰۵ جی ال ایکس آی ۸/۱ مدل ۱۳۸۸ به شماره موتور ۱۲۴۸۸۰۲۲۵۷۳ و شماره شاسی NAAM۰1CAX۹K۹۳۷۰۴۵ به شماره پلاک ایران ۵۹- ۷۵۶ط۵۵ به علت فقدان اسناد فروش تقاضای رونوشت المثنی اسناد مذکور را نموده است لذا چنانچه احدی ادعایی در خصوص خودروی مذکور دارد ظرف مدت ده روز به دفتر منطقه ای ساری واقع در کیلومتر ۵ جاده ساری به نکا جنب شرکت شمالیت مراجعه نمایند بدیهی است پس از مهلت مزبور مطابق ضوابط مقرر اقدام خواهد شد.

برگ سبز - برگ کمپانی سواری پیکان تیپ دولوکس به رنگ سفید روغنی مدل ۱۳۷۹ به شماره موتور ۱۱۱۲۷۹۶۲۹۹۹ به شماره شاسی ۷۹۴۷۰۹۹۰ به شماره پلاک ۲۳- ۹۷۴ص۶۶ به نام فخرالدین یاوری ش ش ۵۸۱ گلپایگان مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند کمپانی و برگ سبز و کارت سواری رنو هاچ بک CAPTUR مدل ۲۰۱۷ رنگ سفید شیری متالیک به شماره انتظامی ۴۲۳ج۱۳ ایران ۵۰ به شماره موتور ۱۳۳۴۲۲ و شماره شاسی ۵۵۰۳۶۰ به نام خانم عاطفه سادات رضائی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز (شناسنامه)، متعلق به یک دستگاه خودروی کامیونت ون سیستم زامیاد مدل ۱۳۹۹ به رنگ آبی روغنی به شماره پلاک ۱۶۳م۱۶ ایران ۹۵ به شماره موتور Z۲۴A۱۹۸۲۱Z به شماره شاسی NAZPL۱۴۰BL۰۵۵۷۸۵۴ به نام کامران ارغابی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند کمپانی (فاکتور فروش) و برگ سبز (شناسنامه) و کارت پلاک متعلق به یک دستگاه خودروی سواری پژو ۴۰۵ مدل ۱۳۸۶ به رنگ نقره ای به شماره پلاک ۴۷۶ج۲۳ ایران ۵۲ به شماره موتور ۱۲۴۸۶۱۴۸۴۳۸ به شماره شاسی ۴۰۳۸۵۸۸۳ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند مالکیت راهور (برگ سبز) سواری هیوندا آزرا به شماره انتظامی ۸۲۵ه۶۳ ایران ۸۲ به شماره موتور G۶DB۷K۲۲۰۱۰۰ به شماره شاسی KMHFC۴۱D۹۸A۲۶۹۰۷۵ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

**مدرک فارغ التحصیلی اینجانب نازنین صالحی فرزند ماشاالله به شماره شناسنامه ۳۲۰ صادره از آمل در مقطع کارشناسی ارشد رشته سلولی مولکولی صادره از واحد دانشگاه